

Druhá neděle po Narození Páně

AI Na literární dílo má vliv i prostředí, ve kterém vzniklo. I při čtení knih svatého Písma musíme brát ohled na prostředí, ve kterých byly napsány. A nezastupitelné je i prostředí a okolností, ve kterých se Slovo hlásá. Letos Vánoce jsou jistě jiné.

KE Janovo evangelium bylo napsáno v Malé Asii. Bylo to v době, kdy tam existovalo mnoho kultů a mnoho cest k dosažení spásy.

DI Již v úvodu evangelia šokoval Jan své čtenáře. O Ježíšovi napsal, že je věčným Slovem, které je u Boha a které se stalo tělem, aby přebývalo mezi námi. Je Světlem, které osvěcuje každého člověka, ukazuje nám Boha Otce a patří mu celý svět, neboť "vznikl skrze něho".

Čtenáři se setkali dosud s neslýchaným tvrzením, že nejsou jiné cesty, které by vedly k Bohu, ale všechny se musí setkat v Kristu. On je jedinou cestou, která vede k Otci. Když pohané namítali, že to není možné, že musí být více cest, které vedou k tajemství Boha, tak sv. Augustin jim řekl, že mají pravdu. Ale jen do té doby, dokud se sám Bůh nestane Cestou. Pak už nemůžeme říkat, že všechny cesty jsou dobré a vedou k Bohu. Ježíš to později jasně řekl: "Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne". (Jan 14, 6).

PAR Ne všichni lidé slavili Vánoce tak, jako my. A možná že jsme i my opravdu byli zvyklí jinak slavit. Kromě křesťanů nebo příslušníků jiných velkých náboženství, kteří neznají Krista, nebo jej nepovažují za Boha, jsou již i mezi námi lidé, kteří hledají alternativní náboženské projevy. Jsou to původně většinou pokřtěni a biřmováni křesťané, kteří vstoupili do nějakých sekt, nebo sympatizují se spiritualitou Dálného Východu, například přijímají různé meditační techniky.

Důvody jsou různé. Nezažili nikdy krásu křesťansko - katolického náboženství. Žili v prostředí povrchních křesťanů. Neměli náboženské vědomosti. Dělá jim problémy křesťanská morálka. Nechtějí uznávat žádnou církevní autoritu. Vadí jim rozličné postoje křesťanů. Například příliš zmaterializované slavení Vánoc. Pomalu si musíme zvykat s nimi žít a respektovat jejich postoje. Vždyť už i do našich, tzv. křesťanských rodin, přivádějí synové a dcery své přátele, partnery a snoubence rozličných náboženských orientací. Někdy jsou rodiče z toho šokováni, překvapeni, nebo jim je to jedno. Jednoduše řečeno – snad letošní slavení nám otevřelo opravdověji duchovní zrak na skutečnost Vtěleného Slova a od nynějška budeme slavit svátky Páně hlouběji a vděčněji za Jeho dílo, které nám dal a ve svátostech dává.

MY Ve vánočním období bychom měli děkovat za to, že patříme Ježíši Kristu, k pravému Synu Božímu, který nás neomylně vede k Bohu - Otci. Prohlubujme si tento vztah a víru. I my jsme vystaveni různým vlivům a máme mnoho pochybností. I my někdy přesně nevíme, proč věříme v Krista. I my musíme někdy obdivovat zaujetí některých členů jiných náboženských společenství, která je v protikladu s naší lhostejností. Někdy to vypadá jako na dálnici, když slabé auta násilím předbíhají lepší a silnější. I my se necháme předjíždět takovými, kteří mají jen drobkou z bohatství naší víry.

ADE Množství vánočních mší svatých a s nimi spojených promluv kněží nám mají pomoci, abychom se klaněli prvnímu věčnému Logu - Ježíši a posílili si svou víru. Vztah k Bohu. Amen